

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Kecskemét, 1880. június 25.

A mióta Lenatre Franciaországban a kertészetet úgy fogta fel, mint művészetet s megállapítá a kertészetben a francia ízlést, a mely szerint a kert csak úgy tartatik szépnek, ha benne minden szabályos s méreterű, minden lenyirt, lehúzott, egyenesre nyesett: a kertészet nagy lendületet nyert, annyira, hogy nemcsak a dúsgazdag főurak részesülhetnek ma már a gyönyörben, melyet a kertészművészet nyújt, hanem a nagy városok polgársága is, midőn nyilvános népkertek vannak rendezve számukra, melyek vagy az említett francia ízlés irányában, vagy az angol parkok mintájára, vagy a két stílyt egyesítve készítették. S mondhatni, hogy Párisban a Tuileriák kertje, a Champs Elysees a Bois de Boulogneja stb., Bécs Stadtparkja, Volksgartenja s Schönbrunja, Budapest Városligetje, Erzsébet kioszkja sok élvezetet, kedves szórakozást nyújtottak azoknak, a kik a fák hűs árnyai, virágillat s a természet mesterkéltséget és mesterkéletlen szépségében gyönyörködni tudtak s gyönyörködni óhajtottak.

De a kertészet nemcsak ezen irányban foglal tért, hanem mindig tovább és tovább terjed azon irányban is, mely szerint az udvarok, ha terjedelmek megengedi, nem hagyatnak üresen, hanem egy részeik kertté alakítatik, mert mindenki úgy van meggyőződve, hogy a kert, melyet alakít, ezerszeres gyönyörrel fizeti meg ama csekély fáradságot, mit ráfordít, s a költséget, mit bele helyez. S itt utalhatunk a helyi viszonyokra is, a mennyiben alig van ma már tágasabb udvartelek, a melynek kisebb-nagyobb része kertté ne volna alakítva. Igaz, hogy nagyon egyszerűek, primitívek, s még igen sokáig azok is fognak maradni, mert a helyes irányt, a mely szerint azok elkészítendőek, aligha tanulhatjuk el itt helyben, s ha még a helyes irányt megtanulnánk is, annyi utánjárással van összekötve csak a valamivel nemesebb virágmagvak s cserjék beszerzése, hogy minduntalanul fennakadunk. Itt helyben különösen a virágmagvak beszerzése csaknem lehetetlen, ha pedig a fővárosból virágmagkereskedőktől hozatjuk, mindig ki vagyunk téve annak, hogy azok régiiek, s így hasznavehetlenek vagy elfajzott virágmagvak. A külföldi forrásokat pedig nem ismerjük, a honnan azok beszerezhetők volnának, s így nem marad egyéb hátra, mint azzal elégedni meg, hogy az udvartelki kertekben facserje s virág legyen, a minőségre, s különösen a nemesebb fajokra keveset adunk, mert azok beszerzése tömördek fáradságba kerül, s ha egyszer beszereztük, nem értjük azok ápolását, s így elsatnyulnak, elvesznek, kipusztulnak.

Meg vagyunk győződve, hogy sokan, a kiknek van egy kis kertjük, nagyon szeretnék s őszintén óhajtanák, ha e nehézségek, a melyek eddigelé előfordultak, el-

háríthatók volnának, s ez csak úgy volna lehetséges, ha a kertészet barátai egy egyesületbe lépnének, melynek célja volna a helyi kertészet emelése. Ily egyesületben az egyéni tapasztalatok elbeszélése által sok ismeret szereztethetnék be, egyik tag a másiktól tanulhatna, érintkezésbe lépve az egyesület más hasonló célból alakult egyesületekkel, a helyi kertészetnek oly lendületet adhatna, a mely által a kertek primitív jellegükből csakhamar kivetkőztethetők lennének. S miután a virágoknak első sorban a nők a kiváló barátjai, s az udvari kertek az ő kezük által nyernek ápolást, az övéké a hivatás, hogy ez ügyben, ha az itt elmondottak náluk viszhangra találtak, mozgalmat indítsanak meg. Ha ők kezeik közé veszik az ügyet, a siker biztosítva van.

A Fillokszera.

A rovarvilág egyik legalaposabb ismerője hazánkban Herman Ottó, a ki a magyar természettudományi társulat megbízásából e czim alatt „A fillokszera, vészkiáltás a magyar szőlők érdekében” egy szakszerű művet írt, melyben röviden ugyan, de alapos szakismerettel világos és mindenki által könnyen megérthető nyelven adja elő azon veszedelmet, mely hazánkat, főleg pedig hazánk nemesebb bortermő vidékeit fenyegeti a fillokszera behurcolása s ennek lassan bár, de folytonos tovaterjedése által.

Városunk határa egyik leggazdagabb bortermő vidék lévén, lakosaink ezreinek jólléte a bortermeléssel van szorosán egybekötve, e végzettszerű rovar szőlős-kerteinkben történhető föllépése városunkra nézve a legnagyobb csapás lenne. Ez okból most, midőn Franciaország bortermő vidéke a nevezett rovar által majd fele részben tönkre van téve, s a mi hallatlan, a bortermelésben leggazdagabb ország Magyarországból viteti a szükséges borokat. — Most, midőn már hazánk különböző részeiben, több mint 20 vidéken pusztít e vészteljes rovar, legközelebb pedig Pestmegye egyik helyiségében (Tótfalu), és így közel szomszédságunkban, a fillokszera föllépése kétségtelen, időszerűnek hittük lapunkban komoly szót intézni szőlőbirtokos polgárainkhoz, szemben azon föl se vevéssel, melylyel lakosaink e veszély irányában viseltetnek. De szükségesnek hittük városunk hatósága figyelmét is fölhívni arra, hogy nem ugyan fölösleges, de a szükséges óvintézkedéseket a csapás elhárítására már előzetesen is megtenni igyekezzék.

De hát mi az a fillokszera? kérdé épen e napokban egy polgártárs, ki különben értelmes ember, s a ki egy nagy területű szőlő birtokosa.

Szent istenem, mondám, hát van még Kecskeméten olyan szőlőbirtokos, ki a fillokszeráról nem hallott semmit.

Igenis van, vannak sok százan, ezren.

De e dologban a legszomorúbb nem az, hogy vannak emberek, kik e veszélyes rovarról tudomással nem bírnak, hanem azon hangulat, mely uralkodik szőlőbirtokosaink minden osztályában e rovarvésszel szemben.

A szegényebb osztályú nép, mely halott valamit e pusztító rovarról, nem hiszi azt, ej, mondja, csak az urak fújják föl a dolgot olyan nagyra. A középosztály, főleg annak azon része, melynek földbirtoka is van, egész megnyugvással mondja: hadd jőjjön az a fillokszera, úgy is nem haszon, hanem kár van a szőlőmunkáltatásban, adó, accis, drága munkabér, e mellett a bornak semmi ára, nem érdemli meg a szőlő gondozását.

De nem mondhatunk vigasztalóbbat a művelt birtokos osztályról sem, mely megfoghatatlan közönnyel, sőt kicsinylőleg szól e közlő ellenségről, holott pedig az intelligens osztály feladata lenne az olvasni nemtudó népet fölvilágosítani, s benne a baj iránti érdeklődést felkölteni.

E közönnyel, e kicsinylésnek, nálunk, meg kell vallani, van, bár nem eléggé alapos oka, hogy többet ne említsek, évek óta — a bő bortermés dacára — a szőlőművelés a termelőknek valóságos kárral történik. A borfogyasztásnak olyatén fölszigazott ára (accis), melyet a termelő a maga bora megvásárlásért fizetni tartozik, mely az eladási árt a lefolyt években kétszeresen meghaladja, oly Bach-korbéli német rendelkezés, mely a szőlő-ipart nálunk megöli, s mely iránt igazságos intézkedést tenni a magyar kormánynak multhatlan kötelessége volna. De ebből nem az következik, hogy fáradsággal teremtett birtokunkat elhanyagoljuk, vagyunkat elpusztulni hagyjuk, hanem az, hogy igyekezzünk jókezelés által borainkat értékesíteni, s most, midőn Franciaország bortermelése a fillokszera pusztítása által nagy részben meg van csökkenve, munkálkodjunk azon, hogy jól kezelt borainknak a világ piacán tért foglaljunk. Ki ne emlékeznék még a lefolyt hatvanas évekre, a midőn csekély gabona-termés mellett is gabonáinkat potom áron is alig tudtuk eladni, de azért ki gondolt volna komolyan arra, hogy mivel két-három éven át gabonáját értékesíteni nem tudta, a szántást, vetést elhanyagolta volna.

De hát feleljünk a kérdésre, mi az a fillokszera, az a csodabogár, mely egész vidékek szőlőit képes tönkre tenni.

A fillokszera, magyar nyelven szőlőtetű, egy parányi állat, oly kicsiny, hogy a legélesebb szabad szem csak egy piczi tojássárga pontnak látja, egy állat, mely egy gombostűfej nagyságának alig tizedrészét teszi. Ez állat a szőlőnek sajátlagos élősdije, mely kizárólagosan csak a szőlő gyökerén él, s más növény gyökerére át nem megy. E parányi állat ezrei a szőlőtől éltető nedvét kiszíván és gátolván a gyökér működését, a sorvadás jelei a legépebb tőkén a harmadik, legtöbbször

már a második évben külsőleg és láthatókká válnak, a vesszők gyengék, a levelek kicsinyek, s már nyár derekán, sőt még korábban is a külső szélről sárgulni kezdenek.

Ha a tőkék ilyenmí sárgulása bekövetkezik, s a meglepett táblában egy pont körül körben terjed, tehát kerek foltot alkot, bizonyosan a fillokszerától ered.

Feljebb említünk, hogy a fenyegető veszély elhárítására nem ugyan felesleges, de a szükséges intézkedések megtétele mind az egyes szőlőbirtokosok, mind a hatóság részéről előzetesen is eszközölnöd.

Mi tehát a teendőnk?

Mindenki, a kinek oly szőlője van, a melybe bárhonnan és bárkitől, a hatvanas évek derekától fogva máig, akár sima vesszőt, akár gyökereset elültetett, gyanakodó szemmel nézze telepét.

Minden a rendes idő előtt sárguló tőke irgalom és kegyelem nélkül kiásandó, pontos és szigorú vizsgálat alá veendő.

A városi hatóság, a gazdasági egyesülettel egyesítve, karolja föl ez ügyet, s miután népünk egy része olvasni nem tud, más része olvasni nem akar, ügybuzgó szakértők által tartasson közhelyeken, u. m. városház, nép- és olvasóköri körben népszerű felolvasást, oly nyelven, melyet a legközségesebb fölfogású ember is megért.

A fent említett „Fillokszera“ című könyvből néhány száz példány közkölségen rendeltessék meg, mely a nép között s azon helyeken, hol a nép gyülekezni szokott, kovács- és bodnár-műhelyekben, bormérő helyeken osztassék széjjel.

Alakíttassék egy, az ügyszöz értő szakbizottság, mely a netalán fölmerülhető, habár kétes esetekben is, beható vizsgálatot tartson.

Hirdetessék ki közhelyen, hogy szőlővesszők behozatala bárhonnan is legszigorúbban tiltva van. A behozatal a hatóság által legerélyesebben ellenőriztessék.

Végre a helyi lapok tartsák kötelességüknek a fillokszera állását, egy vagy más helyen való föllépését figyelemmel kísérni, s minden ez ügyben fölmerülő mozzanatok időről-időre közölni.

Polgárok, legyünk ébren! a szomszédunk háza ég!

Jegyzet: Legújabbban a lapokban említve volt, hogy Fehérmegyében a fillokszera föllépett, a földmivelési miniszterium által tett vizsgálat alapján Székesfehérvár határában csupán Nemsics szőlője,

mely 1445 négyszög öltérülettel bír, találtatott inficiálnak. E terület kiirtása el fog rendeltetni. A szőlők tüzetes vizsgálata folytatattatik.

„Pesti Hirlap.“

A cséplőgépek használatáról.

A gépek használata Magyarországon terjed ugyan évenként, de nem oly mérvben, mint azt igényeink követelnék, de különösen nem terjednek azon gépek, a melyek gazdasági czélokra alkalmazvák. Ennek oka elsősorban az, hogy gazdáink a gépek hasznos voltát nem ismerik, másodsor pénzvisszonyainkhoz mérten a gépek még felette drágák és ezen okokból kifolyólag, harmadszor a sok sanyargató év következtében anyagilag ügyis meggyengült gazdák minden újítástól ovakodók. Pedig épen ezen sajnos okok birtak engem e czikk megírására, mert úgy vagyok meggyőződve, hogy minél szorongatottabb helyzetben vagyunk, annál inkább kell fürkésznünk, hogy mi módon segíthetünk magunkon. Most hála az égnek talán egy jobb termésnek nézhetünk elébe, tehát gondoskodnunk kell annak minél sebesebben és minél olcsobbani csürbe takarításáról, és azt mi gazdák csak alkalmas gépekkel érhetjük el. Nem czéлом most más gazdasági gépek hasznosságát fejtegetni, egyedül a cséplőgépek használatát akarom megvilágítani.

A cséplőgépek Magyarországon a hatvanas évek elején kezdtek divatba jönni nagy uradal-makban, de már a hatvanas évek utolján gyorsan terjedtek a tisztabúzáat termő vidékeken, mint például Heves-Külsőszolnokmegye, Békés és Bántánban. Így terjedt az tovább, míg elvégre a kisebb gazdák is beismervén annak roppant előnyét a lóvali cséplésen, alkalmazásba vették és így egymástól okulva jutott hozzánk Kecskemétihez is gőzcséplő.

Cséplőgépek vannak alkalmazva emberi, ló és gőzere.

Emberi és lóere alkalmazott gépeket már volt alkalmunk látni a Kecskeméti vidéki gazdasági kiállításon és határunkban már egy-két gazda használta is, de ezen gépek nem terjedhetnek el, mert lovaink gyenge vonóerővel bírván, nem képesek a folytonos erős munkát kiállni, a mit ezen gépek okvetlen megkivánnak és így tört magának útát a drágább és költségesebb gőzerejű cséplő.

A lóvali cséplést gazdáink jól ismerik minden hátrányával együtt. Előnye szemben a gőzcséplővel nincs. Főlöseges is volna azt magyarázni, tehát csak a gőzcséplőnél munkaképességet akarom ismertetni és amavval párhuzamba vonni. Legjobb-an el van terjedve a nyolcz lóerejű gőzcséplő, ámbár most már vannak kevesebb erejű gépek is le négy ló erejéig. A nyolcz lóerejű gépek hitem szerint azért használhatnak leginkább, mert leginkább megfelelnek úgy a kisebb, mint a nagyobb gazdaságoknak, tehát a nyolcz lóerejű cséplőmunka-képességét állítom össze, párhuzamban annak megfelelő lóvali csépléshez.

Egy ilyen géphez kell 16 ember és 5 leány munkás, gépész, tüzelő és két ember, a ki vizet hord és a szemet eltakarítja. Egy ilyen gépre, a gépész és tüzelő bérét is bele értve, a kiadás átlag naponként 5 frt, a tűzi fa 10 frt; tehát a munkásokon kívül pénzkadás 15 frt naponként, csépl

pedig, naponként 14 dolgozó órát számítva, 350—400 keresztet és azt egyenesen tisztán a zsákba teszi úgy annyira, hogy csak felületes rostálást igényel, hogy akár őrleni, vagy a piacra vigyék, valamint a szalmája és törekje ilyen erővel minden perczben rakáson van, ez csak nagyon kis munkát igényel a befejezéshez.

Már most lássuk a lóvali cséplést. Ennek megfelelőleg számítok négy szérőt, a négy szérőre ha azt akarjuk, hogy haladjon, kell 32 darab ló és 6 ember, minden szérőn tehát 24 ember, pénzkadás ugyan semmi. Ez az erő mit képes naponként ugyanannyi idő alatt végezni? Ha 45 keresztet cséplenek is el egy szérőn átlag naponként, akkor is csak 180 keresztet cséplelt el, tehát csak felényit végezett mint a nyolcz lóerejű gőzcséplő, ehhez járul, hogy sokszor a szórás még több időt s bajt okoz mint a cséplés. Tehát eltekintve attól, hogy a 32 darab ló kitartása jóval többbe kerül, mint a gép pénzkadás; a géppel már akkor rég végeztünk, mikor a lóvali munkálatnál nyomtatni valóknak csak fele részét nyomtattunk el, szórás s a többi munka még mind hátra van.

Nálunk Kecskeméten a gabonát az ég alatt rakjuk össze aratás után, tehát a cséplése is az ég alatt történik és így ki van az idő szeszélyének a cséplési idő alatt téve, a gépeknél az az előnyünk van, hogy a szem a szalmából egyenesen a zsákba megy, a megkezdett gabnarakat vagy asztagot bevonjuk ponyvával ha esőnk jön hirtelen. Szóval, ha a gazda elég ügyes és szorgalmas, soha se lep heti meg az idő, mert alkalmazhatja magát viszonyainkhoz, ellenben a lócséplésnél a legnagyobb szorgalom mellett is, miután a munka természete egészen más, az el nem érhető és sokszor az idő alkalmatlansága végett igen érzékeny kárt szenved.

De nemcsak a gyorsabb és biztosabb kezelés végett előnyösebbek a cséplőgépek, hanem a mi igen fontos tényező a mai kereskedelmi viszonyainknál fogva, mert nemcsak hogy hamar a piacra vihetjük, de gabonánk nem hentergőzvé a földön, színében és súlyában csak nyer s kereskedésre alkalmasabb, a mi nem kis figyelme érdemel, a lóvali cséplésnél az ellenkezője történik. Még egy fontos körülményre kívánom felhívni a figyelmet, a miért én nemcsak a cséplőgépek, de általában a gazdasági gépek használatát ajánlom, értem a kézmunka drágaságát és hozzá rossziaságát; talán sehol az országban nincs oly nagy napszám az egész éven át, mint Kecskeméten és bátran ki merem mondani, hogy rossz is. Ezen bajnak meggyőződéseim szerint úgy vehetni elejét, ha gazdaságunkban, a hol csak lehet, gépeket használjunk.

Tassy László.

Hol lakunk?

— Hanusz István. —
(Folytatás.)

Hammerfest, Európa legéjszakibb városa, 2¹/₂ hónapig láthatja folyton a napot egén és márczius 25-ikétől kezdve szeptember 18-ikáig olyan világos szürkülete van, melynél gyertyát gyújtani nem kell, de a világosság által izgatott szem magát kialudni ez idő alatt nem képes. Ezzel ellentétben ismeretesek a mi karácsonytáji rövid napjaink, de mégis föltűnő hosszuk, pl. Pétervárnak még rövidebb napjaival összehasonlítva, midőn ott ebéd előtt

TÁRCZA.

A lantos leánya.

Elbeszélés, írta Beliczay Jónás.

(Vége.)

III. A láthatatlan kezek.

Jelige: Minden jó, a mi jól végződik.
Shakespeare.

Soha ember boldogabb nem volt, mint Endre a találka után. A leánnyal sikerült magát teljesen megértetnie s mindketten várva-várták esküvőjük napját. Werner a következő nap délutánján felkeresé Endrét s megmondta neki, hogy Auréliával kötendő házasságában semmi akadály sincsen. Endre átölelte az öreget s össze-visszaöskolta. Werner maga keresett az újpár részére lakást, azt bebátoroztatá, teljesen felszerelteté s elintézte mindazon teendőket, melyek ilyenkor felmerülnek.

Igy a boldog vőlegény és a boldog menyaszony csakhamar boldog férj és feleség lön. Endre ismerősei ugyan kicsinylőleg néztek az útczai zenész leányára s a házasságot nem tartották illőnek, de azért csakhamar meg kellett győződniök róla, hogy a muzikus leányánál szebb, okosabb és kedvesebb neje egyiküknek sincsen. Némi megelégedésükre szolgált mindazonáltal az, hogy az öreg Werner felhagyott az útczai zenéléssel s felügyelő címével bejárt Endre irodájába megnézni, ha valyon minden rendben van-e?

Aurélia azon tisztelettel fogadta őt mindenkor, a melylyel leány atyja iránt tartozik. Meghívta őt

ebédre, részesítette őt egyéb apró figyelemben, iparkodott iránta szeretetet tanúsítani s ha két-három napon keresztül nem talált hozzá elmenni, ő látogatta meg. Otthon azután átnézte egész gazdaságát, mint azelőtt s megtörlé a porlepte, örök nyugalomra tett lantot, tudakozódott hogyléte iránt, kérdezte, mivel tölti idejét, szóval, lehetőleg gyöngéd és figyelmes maradt iránta.

— Nem tudom, — mondá férjéhez, — atyám olyan különös irántam. Ha mellettem van, sohasem hiszem azt, hogy atyámnál állok, hanem azt, hogy valami jó, tiszteletreméltó tanítómmal vagyok.

— S mi okod van ezt hinni? — kérdé Endre.

— Magam sem tudom, de úgy van. Mióta férjnél vagyok, ezt még inkább érzem.

Endre feltétlen bizalommal viseltett neje iránt s így nem jutott eszébe arra gondolni, hogy ez tán el akar előtte valamit titkolni, vagy tettetni magát. De Aurélia nyilatkozata egészen leköté figyelmét s bár semmit sem sejtetett a Wernertől megtudott titokból, a nejének arcán tapadt tekintete árulójává lett. Darab ideig egymásra néztek s Aurélia észrevette, hogy férje valamit le akar olvasni arczáról. Hozzálépett s kezeit vállára téve kérdezé:

— Olyan különösen nézesz rám; tán tudsz valamit?

Endre szabadkozott, de szabadkozása csak megerősíté Auréliát azon gyanújában, hogy férje tud valamit róla, a mit ő maga nem tud. De nem akart tolatkodó lenni s minthogy férjét sem akarta hazugságra kényszeríteni, vagy arra, hogy előtte kívánsága daczára valamit eltitkoljon s kérelmét

kereken megtagadja, levette vállairól kezét s el akart menni.

— Mondd meg nekem Aurélia, — szóló Endre, midőn neje kezét a kilincsre tette, — nem ismered atyád rokonait?

— Nem; — miért?

— Ezt én akartam kérdezni. Egyébként jól van így is. Ha valaki rokonairól nem beszél, az vagy azért van, mert ilyenek nincsenek, vagy azért, mert nem sokat törődik velük. No de ez egyre megy, mert ha te nem ismered őket s nem ismerkedtetek meg velük, én sem tartozom őket ismerni. Nekem egyszer testvéredről beszélél, hová lett az?

— Még gyermekkorában meghalt. Gyenge, beteges kis teremtés volt, telve testi bajokkal, a mennyire emlékszem s szüleim tudtomra úgy fogadták magukhoz. Nem igen szerettek róla beszélni.

— S hogy bánt veletek anyátok?

— Jól, különösen a kis Amáliát nagyon szeretete, jobban mint engemet, pedig én édes gyermeke voltam, igen én édes gyermeke voltam.

E szavakat Aurélia ismétlé s előbbi fürkésző tekintetével nézett Endrére. De ez oly nyugodtan állt előtte, mintha az ismétlést egészen természetesen tartaná.

— Mikor Amália meghalt, atyám nem volt otthon s tisztán emlékszem reá, hogy néhány nap mulva anyámmal elhagytuk a helyet, a hol laktunk s hosszabb vándorlás után ide Budapestre költöztünk.

— S hol volt a lakhelyetek?

— Azt nem tudom, mert nagyon sokat vándoroltunk. Előbb Meránban laktunk, de e helyre

10-kor kel a nap és ebéd után 2-kor lenyugszik, sőt Hammerfestben úgy elbűsűzik november 13-án, hogy csak január 27-én jön fel ismét és akkor is csupán tányérja szélét mutatja meg délben a déli ég alján. Mindenesetre fölötté meglepő az egyenlítő körüli lakosokat a napnak illetően különös járása, midőn ők hozzá vannak szokva, hogy az minden reggel hirtelen bukkan fel a keleti égen pontban 6 órakor és nyugszik le hasonló sietséggel esti 6 órakor.

E tüneménynek oka az, hogy földünk forgási tengelyének helyzete nem függőleges a síkra, melyen bolygónk napközi pályafutását végzi, hanem $23\frac{1}{2}$ foknyira eltérő.

Hazánk egy háromszög alakú földrészen van, melynek épen talpvonala nyúlik végig a melegebb övben és csak csúcsa a hidegbe, sőt az sem oly messzire, mint akár Ázsia, akár Amerikáé. Azon fölül nemcsak a forró Szahara közelsége teszi időjárását melegebbé, mint azt a földgömbön való helyzete magával hozná, hanem még inkább azon meleg tengeráramlat, mely délnyugot felől jöve, partjait végig locsolja. Ezek, valamint hegységeinek keletnyugoti iránya, mely épen a hideg szeleknek állja útját, mind olyan tényezők, melyek Európa éghajlatát sokkal melegebbé teszik, mint minő a többi szárazulatoké hasonló szélességi helyzet alatt.

Es ha még tengerpartjainak 4300 mértföldre terjedő hosszúságát fölülete kiterjedéséhez mérjük és e méreteket a többi világrészek hasonló viszonyaival összehasonlítjuk: akkor tünik ki, hogy Európa jóval kedvezőbb helyzetbe jutott, mint földrésztársai; mert míg nálunk minden 37 □ mértföldre jut 1 mértf. hosszú partvonal, addig Ausztráliánál 71-re, Amerikánál 76-ra, Ázsiánál 108-ra, Afrikánál meg épen 153 □ mértföldnyi belterületre esik 1 mf. hosszú partvonal. Ez nemcsak a közlekedést és művelődést mozditja elő, hanem e számok azt a tüneményt is okadatulják, hogy a külső világrészekben, hol a tenger közelsége a maga jótékony égalj-szabályozó hatását ki nem fejtheti, a hideg és melegnek akkora ellentétei lépnek föl, milyenek nálunk ismeretlenek. A Szaharán például déltájt 67 meleg fokot is lehet észlelni, melynél megsül az izzó homokban a tojás és már a rákövetkező hajnalban megfagy a víz, mert leszáll a hőmérő —4 hideg fokra.

Bármennyire legyen is Európa irányadó a földgömbön, már t. i. népeinek szellemi fölénye által, mely szinte csak Európa talaján fejlődhetett ki: mégis csak jelentéktelen kis részét foglalja el egy oly szárazulat-tömegnek, mely a világóceánból sziget gyanánt emelkedik ki. Igazok voltak a régiéknél, dacára hogy földünk fölületének igen kis részét ismerték, miszerint lakóhelyünket óceán folyja körül, mert csakugyan három nagy szigettől áll az ember hazája, ú. m. Ausztrália, Amerika és az ó-világ, melynek mi éjszaknyugoti csücskében lakunk. Mind e földségek együtt véve feltűnően csekély fölületet foglalnak a földtekén a víz óriási birodalmával összehasonlítva, úgy hogy a kettő közti arány olyképen áll, mint 1 : 275-höz, vagyis míg a szárazulat $\frac{1}{3}$ -ot tesz ki, az alatt a víz $\frac{2}{3}$ -ot bőven.

Ez kedvezőtlen aránynak csak azért látszik, mert az a gyermekded fölfogás, mintha a szárazulat volna leginkább az élőlények számára lakóhelyül

alkotva, még mindig szelvényben — hosszában el van terjedve; pedig ellenkezőleg épen a tenger van leggazdagabban megnépesítve élőlényekkel, mert csak ott lelni föl a legkülönbözőbb állatfajokat a legnagyobbaktól a legkisebbekig és oly mesés mennyiségben, mely minden számítását túlhalad és a szárazulat állatainak számánál hasonlíthatatlanul nagyobb. L. Quetelet (élt 1796—1874.) kiszámította, hogy az emberi test átlag 77 kilogrammot nyom és ebből 19 kg. csak a szilárd állomány, a többi 58 kiló mind csupa víz; ha ez a teremtés remekénél nincs másképp, miért ne mutathatna föl hasonló arányt a száraz és cseppfolyónak elosztakozása is földünk felszínén?

Szeretjük rásütni a régiékre a tudatlanság bélyegét, pedig igaztalanul. Ime Empedocles görög bölesész Kr. sz. előtt már ötfélszáz évvel kimondta, hogy minden létezőnek alapja tűz, föld, víz és levegő: és ha utána gondolunk, látni fogjuk, hogy valóban Empedocles nagy elemei alkotják a Földet, melyen lakunk. Legbelső anyaga ugyanis a legtöbb geolog hiedelme szerint izzó állapotban van, e magvat szilárd földréteg öleli körül, melyet száraznak nevezünk, e fölött képez burkolatot a víz és végül legkülső réteggül a levegő települt rá.

E réteges elhelyezkedési módot a régi egyiptomiak a tengeri hagyma (Scilla maritima) rétegeivel hitték összehasonlíthatónak, hiedelmök azonban, mint általában a hasonlatokra épített, többé-kevésbé sántikáló alapon nyugszik.

A jelzett rétegeség ugyanis csak fővonásokban van meg. Eltérések nem hiányzanak, mert egyik réteg átnyúlik a másikba, mi a hagymánál nincs meg. Így a föld izzó belseje tengeralatti tűzhányók által közlekedik a második burkolattal t. i. a vízzel, midőn egyes esetekben az első réteget keresztül töri. Még erősebb közlekedés van egyenesen a harmadik burkolattal t. i. a levegővel; számra mintegy 270 azon tűzhányók serege, melyek mint kémények vagy biztosító szelepek egész sorozatot képeznek, a szárazulatok partjain, ezeken át a belső hőségnek épen azon fölöslege illan el, mely lábaink alatt a szilárd talajt rengetné meg irtózatossan. Hazánkban sem hiányzanak ilyenek, csak hogy most már kialudtak, vagy pihennek. Ilyenek a Hegyalja, Mátra, Börzsöny és a Balaton mentén magasra nyúlakodó kúphegyek, mely utóbbiak környékén még láva is található, sőt egyikök, mint a mult nyáron hire futamodott, füstölni is kezdett; de szerencsére nem volt igaz.

Pedig szakkörökben nem találták ezt olyan légből kapott hírnek, mint a minőnek az avatlanabbak előtt feltűnhetett. A Vezűv hegyet tartotta, néhány tisztában látó természettudóson kívül, senki tűzhányónak, míg csak 79-ben Kr. u. oly erőszakos kitörésével Herculánium, Pompeji, Stabiae városokat hamujával el nem temette, mert korábbi működéséről mélyen hallgatott az emberi emlékezet. A mi kialudt tűzhányóinknak működése is, a vulkánizmus elmélete szerint, azóta szünetelhet, mióta a Kárpátok tengere a Vaskapun lefolyást lelt. A vulkánok működéséhez ugyanis annyira elengedhetlen a tengernyi víznek közléte, hogy a világrészek belsejében tengerektől nagy távolban egyetlen tűzhányó sincs. Annyi talajvizünk volt a mult évben, hogy abból könnyen található volna út az akármennyi Magyarország pihenő vulkánjainak tűzhelyéig. Hogy a mult évi

vált; tudakozódott hogy és kilétem iránt és — utánad. Én a szerelmes lelkesedéssel beszéltem rólad s elragadtatásomban észre sem vettem, hogy a principessa könnyeit törli és keservesen sir. Ez természetesen feltűnt. Megálltam beszédemben s ámulva hallgattam. Ő letörle könnyeit, megszorítá kezemet s elbocsájtott. Mikor megint találkoztam vele, figyelemmel vizsgálva arcát, vonásaitok közt hasonlóságot véltem felismerni. Most semmi kétségem, hogy a principessa a te anyád.

— De hiszen keresztlevelemben Wernerék leánya vagyok.

— Igen az; Wernerné a ki Aurélia halála után feleserélt benneteket s a lelencz Amália halottként szerepel. A néveserét elősegíté a folytonos vándorlás.

— Úgy van, a névesere! úgy rémlik, mint hogyha én azelőtt Amália voltam volna.

— Bizonyos vagy ebben? — kérdé Endre.

— Most már egészen bizonyos, de mondd csak, nem bűn ez?

— A mint veszsűk. Wernerné egészen a te előnyödre vélt cselekedni, s midőn férje megtudta, már megtörtént a baj s azon többé változtatni nem volt tanácsos.

— De hát miért mondd el mindezt nekem, ha anyámat meg nem ismerhetem?

— Mert ha nem is a világ előtt, Isten és anyád előtt magadénak mondhatod majd a föld legjobb asszonyát.

S csakugyan, dell' Abruzzi principessa néhány nap mulva életében először ölelte meg legszebb gyermekét.

aldunai földrengések és a talajvíz magas állása közt nem volt-e ilyen természetű oki összefüggés, nincs eldöntve.

Erősebben kimagaslik a vizburkolat alól a légkörbe földünk szilárd kérge, sőt némely helyen, mint a Himalaya hegységben, több mint egy mértföldnyi merőleges magasságig. De magok az összes szárazulatok és szigetek sem egyebek tulajdonképen, mint a víznek jogos birodalmából kibontakozott laposabb vagy csúcsosabb fölületek. Olyan része ugyanis a szárazulatnak vajmi kevés van, mely a tenger tükrénél alantabb fekszenék, hanem ellenkezőleg annál több emelkedik ki jelentékenyen. Így míg Európa fölületének 40%-ka átlag 150 m. emeltségű; a másik 40% már 300 méternél magasabb, 17% pedig meghaladja az 1000 métert, sőt 3% még azon is túlemelkedik. Ázsia még emeltebb. Míg ott a 150 méteres magaslatok csak 18%-ot, a 300 méteresek 17%-et, az 1000 méteresek 33%-ot foglalnak el, a 2000 méteresek 32%-ot, sőt ez utóbbiakból 12% a 2000 m. magasságon is túljár. Különben Ázsia levén a legnagyobb ellentétek hazája, találni ott emberi lakást, mely 300 méterrel fekszik alantabb, mint a tenger tükre pl. Jericho és viszonyt délnyugoti Tibet 5000 méter magas a tenger színe fölött.

Es ha mind ez óriási emelkedéseket a többi világrészek hegységeivel együtt a tenger színeig hordanók le és csak az atlanti óceán északi felébe raknók be, pedig nem is legmélyebb a tengerek közt, mégis annak mélységét csak felényire tudnók kisebbíteni, 2000 m. mélységre akkor is lenne. Sőt ha minden emelkedést egészen úgy töltögetnénk belé, hogy az atlanti óceán fenéke ne legyen mélyebb, mint a szárazulatok felszíne: még akkor is 515 m. mélység maradna fönn. Nagy templomunk tornyát tehát 7-szer állíthatnók egymás hegyébe és még mindig maradna 25 m. mély víz, melyen akármely gőzhajó, a 7-ik kereszt fölött, akadály nélkül elmehetne. Sőt az összes tengerekben eszközölt mélységmérések azt igazolják, hogy a világóceán fenéke csak 114 méterrel lenne megemelve, ha minden szárazulat belé kerülne, pedig annak $2\frac{1}{2}$ millió □ mértföldnyi terület átlag 345 m. magas.

Világos ebből, hogy nem a vizelem különös udvariassága az oka annak, hogy minden szárazulatot, mely az ember tevékenységének tere, teljesen el nem nyel; mert e tekintetben a tenger a szárazföld vizeivel szövetkezve semmit próbálatlan nem hagy. Így pl. a tengerpartok kopásából Geikie angol geolog kiszámította, hogy Európa 4 millió év mulva eképe egészen elkopik; hanem földünk belső melege az, mely a víznek e munkáját helyenkint ellensúlyozza, számunkra púpos fölületeket emelt ki és emel folyton ma is, mint azt a százados emelkedések tényei igazolják, a második burkolat hatalma alól és tolja a harmadik rétegbe, mely a levegő. Hol vennék magokat különben a tengeri kagylók, melyek sokszor oly nagy számmal található beágyazva nem egy magasabb hegy oldalán? (Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

— A közöshadsereg magyar ezredeinek tisztikarának uralkodó szellem és magyarelles törekvés Magyarországon régóta közfigyelem tárgyát képezte, s újabban napi lapjaink is kezdenek az ellen mind határozottabban felszólalni. E törekvések, irányuljanak azok akár a germanisatoria, akár a panslavismusra, ép úgy ellenkeznek mind az önállóság eszméjével, mind pedig a sokat emlegetett paritással: mint ellenkezik a törvény szellemével, intézkedéseivel s az általános védkötelezettség eszméjével az, hogy a tisztikar nagy része, — tisztelet a kivételeknek — az önkénteseknek s az egész önkéntesi intézménynek határozott ellensége, s ezen ellenséges indulatuk is különösen a magyar ifjak ellen irányul. Fájdalom, hogy ez alól a helyben állomásozó gyalogezred tisztikarának egy része, sőt annak parancsnoka sem képez kivételt, s önkénteseink, bár el lehet mondani, hogy egyenként mind derék, művelt és szorgalmas ifjak, a legkiméletlenebb és durvább bánásmódban részesülnek. Több esetet tudnánk följegyezni ez állításunk igazolására, — de miután e kérdésről, mint állami életünk egyik legfontosabb ügyéről bővebben is szándékunk egyetmást elmondani, ezúttal mellőzzük. De azon minden magyar embert végig sértő modor és eljárás ellen kötelességünknek tartjuk felszólalni, sőt ha kell egész kitartással küzdeni, míg Magyarországon felelős kormány és törvényhozótestület létezik.

— A jogakadémiai tanács e hó 20-án ülést tartott Bagi László úr elnöklété alatt, melyben a jövő évi tanrend és vizsgáló bizottságok állapították meg.

— Nagy-Körösön mult vasárnap volt a tisztújítás, mely Földváry Mihály pestmegyei alispán vezetése mellett teljes rendben ment végbe. Polgármester lett Adám László, s a többi tisztvisel-

nem emlékszem, onnan Bécsbe mentünk, azután Triesztbe s így tovább egyik városból a másikba.

— S a kis Amália fiatalabb, vagy idősebb volt, mint te?

— Úgy tudom egykorúak voltunk.

— S mivel foglalkozott atyád?

— Azt nem tudom; de többször láttam kottákat másolni. Egyébiránt én ezzel nem sokat törődtem, azelőtt s most még kevesebbet fogok vele törődni, mert úgy vettem észre, hogy valami nagy szolgálatért kegydíjban részesül. Vagy, — mondá vontatva s férje szeméi közé nézve — te ezt nem tartod valószínűnek?

— Hallgass meg Aurélia. Előbb utóbb meg kellett volna tudnod a mit mondani fogok s jobb ha általam jut ez tudomásodra, mint más által. Mióta nőm vagy, különös szerencsében részesülök, olyanban, a melyről azelőtt álmodni sem igen volt kedvem. Ügyvéd vagyok a „Magyar-nők-társaság”-nak és egyúttal annak titkára. Én nem tudom, hogyan jutottam e megtisztelő álláshoz, mert a tagok közül, a kik nagyobbára az előkelő világhoz tartoznak, egyetlen egyet sem ismerem s illetőleg ismertem. Meg akartam tudni, kinek köszönöm ez állást s egy öreg asszonysághoz utasítottak; elmentem hozzá s megköszöntem irántam tanúsított bizalmát. A legközelebbi összejövetelen megjelenve bemutatott dell' Abruzzi úrhölgynek, a ki választmányi tag. A principessa kiváló figyelemben részesített, távozáskor karomat kérte s kecsiján hozatott. Ő némileg éltető lelke a társaságnak s így gyakran kellett vele érintkeznem. Ismeretségünk ennek folytán mind inkább és inkább bizalmassá

lők is a város intelligenciájából s az arra legalkalmasabbak közül választottak.

— **Helytelen szokás.** Több ízben tapasztaltuk már, hogy iskolai vagy egyéb nyilvános ünnepek és mulatságok alkalmával díszítésül a követválasztásoknál használt névvel ellátott zászlók használtak. Ezt részünkről nem tartjuk és nem tartottuk soha helyesnek, mert azok mindig azon többé-kevésbé heves pártusákra és korteskedésekre emlékeztetnek, melyeknek föllevenítése és emlékezetbe idézése kivált nyilvános jellegű minden pártszínezetet szükségszerűen különböző ünnepek alkalmával egyáltalában nincs rendjén; — de meg az akár győztes akár bukott jelöltekre sem nagy dícsőség, hogy neveik ily alkalmakkor annyi különféle megjegyzés tárgyát képezzék. Ha nincs elég zászló, használjanak kevesebbet, de a különben is nagy pártszínezédyt ne akarják még ily alkalommal, semleges helyeken is fölleveníteni.

— **A „Kecskemét”** ismét fújja régi nótáját az akadémia sorsa fölött. Mi már ezt annyira megszoktuk tőle, hogy e miatt vele komolyabb szóváltásba ereszkedni nem kívánunk; annyival kevésbé, mert e tárgyban már régebben előadtuk nézeteinket, komolyan és tárgyilagosan, s azok mai napig sincsenek megezáfolva. De sőt a superintendentia legközelebbi közgyűlése is nekünk adott igazat, kimondva határozatilag, hogy a fennálló szerződés értelmében egyik fenntartó testületnek sincs joga a kötelezettségtől egyoldalúan elállni, mert ez egyenlő volna azzal, hogy az adós határozza meg, tartozik-e fizetni vagy sem. Hogy mégis nem mellőzzük hallgatással felszólalását, tesszük azért, mert tudjuk, hogy minduntalan híresztelgetéseinek úgy sincs egyéb célja, mint az, hogy az intézet hírnevének ártson, hogy azután egész triumfussal mondhassa el, ime, az eredmény! — Ez azonban mindeddig nem sikerült s nem is fog egykönnyen sikerülni. A superintendentia a helybeli ref. egyháztanácsot akadémia-ellenes törekvései és határozataival szemben fentebb érintett határozata kapcsán kötelességének teljesítésére utasította, addig is, míg az egyetemes convent az oktatásügyre nézve véglegesen fog intézkedni. A jogakadémia tehát a

jövő tanévben ép úgy meg fog nyilni, mint eddig, akár tetszik a „Kecskemét” cikkezőjének, akár nem, s hisszük, hogy roszakaratú törekvései és híresztelési daczára ifjaink ép úgy fel fogják keresni, mint eddig.

— **A polgári leányiskolában** f. hó 14-én tartott meg a nyilvános vizsgálat a szavalat és énekből. A szavalatok mind egytől egyig sikerültek, szépek voltak az énekdarabok is, csak az kár, hogy az altot éneklők több darabnál átmentek a sopran dallamába. Ez intézet egyébiránt minden lépten-nyomon feltűnteti, hogy ügyes és tapintatos vezetése alatt áll.

— **A folyó tanévben** nem kevesebb mint 17 gyermek volt Resiczáról Kecskeméten. Ugy halljuk, hogy a resiczai szülők szivesebben adják Kecskemétre cserébe gyermekeiket mint Szegedre, mert Kecskemétet magyarabbnak tartják Szegednél.

— **Gabona kereskedési kilátások.** Mintán Oroszország legtermékenyebb vidékein a Volga táján is a tartós szárazság következtében rossz aratás lesz, így gabonánknak Délmetország és Schveizba biztos kivitele leend. Az árak elég szilárdaknak ígérkeznek.

— **A Német János és Dukai gyilkosai** ellen erőlyesen folyik a vizsgálat, de az mindeddig eredménytelen maradt.

— **Budapesten a farsang** folytán, mint hírlík történeti bált szándékoznak rendezni. A dolog indítványozója az „Archaeologiai Értesítő” szerkesztője dr. Pulszky Károly. Minthogy e bál, ha a célnak meg akar felelni nagyobb fontossággal bír, mint bármely élite-bál, a hol kiki kénye-kedve szerint öltözködhetik, a mennyiben bizonyos történeti ismeret és művészeti tanulmány kívánatik ahhoz, (no meg jó mennyiségű pénz is), hogy valaki a bálon mint eselekvő egyén részt vegyen s becsülettel helyt álljon, — nagyon természetesen csak akkor sikerülhet: ha értelem, tudomány, előkelő, szép, gazdag vállvetve fog közreműködni. Ha módunkban állandó, a programot közölni fogjuk.

— **Klauber János** tanító úr a szünidő alatt a német nyelvben oktatást ad, úgy a kezdőknek, mint a haladóknak. Értekezni lehet vele

minden nap a délelőtti órákban a zsidó templom udvarában levő iskolában.

MOZAIK.

— **A gyermekjátékok kereskedésében.** Egy venni szándékozó nézi a kereskedés izlésel összeállított kirakatát, aztán bemegy.

Kereskedő. Szolgálhatok valamivel?

Vevő. Igen, a kirakatban egy csinos számarat láttam.

Kereskedő. Oh kérem, itt a boltban még sokkal csinosabb számarakat fog találni. Tableau.

— **A gondoskodó gyermek.** Egy keresett ügyvéd irodájába belép egy éltesebb, de divatosan öltözködött nő. Az irodában csak az ügyvéd négy éves fiacskája volt, a ki egész illemmel fogadja az asszonyságot, helylyel kínálván meg. Aztán kifutott anyjához s jelenti, hogy egy néni érkezett, s naivul hozzátevé: mama, adunk-e a nélinek kávét?

— **Menj fiam, monda X asszonyság** szobaleányának, s nézd meg a visit-szobában, hogy áll a termometer. A szobaleány pár pillanat mulva visszatér s jó feleletet vél adni, midőn mondja, hogy az jól áll, t. i. egyenesen.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. június 25-én.

Tisztabúza métermázsánként	11.60 któl 12.—	krig.
Kétszerbúza	10.—	10.20 "
Rozs	9.40	9.80 "
Árpa	7.—	7.50 "
Zab	7.—	7.50 "
Tengeri	7.—	7.50 "
Köles	7.50	8.— "
Burgonya új	4.50	5.— "

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

2557.
1880.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a „Kecskeméti Takarékpénztár-egyesület” végrehajtható néhai Kovács László örökösök végrehajtást szenvedők ellen 500 frt váltó-tőke és járulékaik iránti végrehajtási ügyében néhai Kovács László nevében álló, a kecskeméti 1859. sz. tjkvben 2123. rsz. tartozékaival együtt 3000 frtra becsült ház és Kovács Gusztáv s Kovács László örökösök nevében álló tartozékaival 230 frtra becsült szőlőbirtok az 1880. évi július hó 12-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1880. évi augusztus hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilván. árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak u. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitért becsárak, melyeken alul az első árveréskor az árverésre kitért birtokok nem fognak eladatni.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés jóváhagyása napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszakózt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Az árverés jóváhagyása után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, emélfogva a megvett ingatlan haszná és terhei ez időtől öt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszakközlteni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikét eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitért javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1880. évi május hó 5-én napján tartott üléséből.

Kovács Béla,
tanácsjegyző.

82 (1—1)

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

Fennáll 1847. év óta.

A

Műhelyek Vierzonban.

SOCIÉTÉ FRANÇAISE DE MATÉRIEL AGRICOLE

Francia társaság mezőgazdasági gépek készítésére
ezelőtt Celestin Gérard Vierzonban (Cher-Departement)

230 arany, 84 ezüst érdemjellel, 3 nagy dijjal és tiszteletbeli dijjakkal kitüntetve

A francia állami javak főszállítója ajánlja mezőgazdasági gépeit:

gőzmozdony, nagyobb és kisebb gőz-cséplőgép, járgány (göpel) cséplőgép, legújabb borsutú, répavágó, kukorica-morzsoló, egyszerű és kétszeres konkolyozóit stb.

Legjelentékenyebb raktárkészlet, könnyű, pontos és gyors szállítás és az angol géppáráknál jutányosabb árak mellett.

A mintákkal ellátott árjegyzékekkel szolgál és felvilágosítást ad:

Brachfeld J. Sándor,

Kecskemét és környéke főügynöke. Helyben Körösi-útcza volt Hazai-féle ház.

72 (6—3)

Hirdetés.

A Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület a mai naptól három havi lejáratú, egészben visszafizetendő váltóra 7%, kézi zálogra és bekeblezéssel biztosított kötvényekre pedig 8% kamatra ad kölcsönt.

Kecskemét, 1880. évi jún. 16-án tartott igazg. ülésből.

Lestár Péter,

igazg. elnök.

80 (2—2)

Birtok-eladás.

Tóbi Boros Jánosnak a csáktornyai dűlőben levő

630 út szőlője

a rajta levő lakházzal és köküttal, valamint a kistáiban levő

77 (0—2)

10 holdnyi tanyás földje

szabad kézből eladó.

Értesítést ad a tulajdonos.

Birtok-eladás.

Néhai Sigray János hagyatékához tartozó a p.-köncségi 9. sz. tjkvben (9. 10.) rsz. alatt foglalt 370 hold kiterjedésű felső birtok szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést nyerhet alulírott nál.

S. Kovács Mihály.

(Lak. 3. tized 50. sz. a.)

Pusztalajos-Mizén a templomrom és a nyíres-erdő közvetlen szomszédságában levő

170 hold földbirtok

több évre 1880. év Szent-Mihály napjától haszonbérbe ki, vagy örökön eladandó; tudakozódhatni Jászberényben tulajdonos

78 (2—2)

Horváth Kálmánnál.

Hirdetmény.

A kecskeméti rabmunkaerővel létesített s a széksegyvári országos iparkiallításán ezüst éremmel kitüntetett

kosárkötési üzlet

három vagy hat egymásutáni évre bérbe kiadandó. A vállalkozni szándékozó személyesen vagy levélleg forduljanak f. évi július hó 15-ig a kecskeméti kir. ügyészhez, mely napon az addig tett legelőnyösebb ajánlattevőnek a vállalat szerződésileg okvetlen ki fog adatni.

Kecskemét, 1880. június 23.

Madarassy László,

kir. ügyész.

81 (2—1)